

GYRITHE LEMCHE

1866-1945

Forfatterinden GYRITHE LEMCHE var Datter af Skolebestyrer HARTVIG FRISCH og Hustru født MOURIER. Ved Afstamning og sit Giftermaal med Kredslæge JOHAN LEMCHE var og blev hun lige til sin Død inderlig knyttet til Kongens Lyngby og Furestrømmen. Levende lokal- og personhistorisk interesseret granskede hun i For- ening med sin Ægtefælle i dyb Forskertrang Egnens historiske Minder. Baade i sin førende Stilling som Forkæmperinde for Kvindesagen og i sit omfattende Forfatterskab var Gyrithe Lemche en monumental Skikkelse. I sin Romanrække „Edwardsgave“, der har sikret hende et blivende Navn i vor Litteratur, har hun med Stemningsfylde, Ægt- hed i Interiørerne og psykologisk Finsans fulgt to Købmandsslægter i deres Opgang fra Plebejer til Patricier gennem flere Generationer lige fra Struenseetiden og ned til Estrupiatets Dage. Valeur'ernes brusende Blod og stærke Lidenskaber ebber gennem fortsat Forfinelse ud i den sidste Bærer af Navnet med hint vemodige Skønhedspræg, som man træffer hos overkultiverede, degenerative Individuer. „Ed- wardsgave“ er Navnet paa Valeur'ernes ved Natur og Kunst fortryl- lende Familiegods i Skov og ved Sø. Ved fintmærkende landskabelige, delvis ogsaa personlige, men aldrig nærgaaende Motiver er den Slægt billedfæstet, hvis Navn er uadskilleligt knyttet til Dronninggaard. Gyrithe Lemches Hovedværk er rigt paa skarpsindige Iagttagelser af Arvelighedens Paavirkning og, vel at mærke, skrevet før Thomas Manns Slægtsroman „Die Buddenbrooks“ fremkom. „Edwardsgave“ er, ret betegnende, ledsaget af Stamtavler. Af Gyrithe Lemches illu- derende Fortællerkunst vilde mangan Tidshistoriker kunne tage Lære.

I vort Tidsskrift, Aargang 1931, udgav hun Christian Winthers Breve til Alvilda Müffelmann, hvem hun stod nær. Indledningen bringer en sikker, men diskret Analyse af dette Forhold, som tidligere ganske misvisende og paa et løst Grundlag har været omhandlet af Prof. Hans Brix.

Bekendtskabet med Gyrithe Lemche var en rig aandelig Op- levelse. Kunde hun i sin Kamp for Kvindesagen nu og da vise en ret djærv Fremtræden, aabenbarede hun overfor fremmede en vis sky Tilbageholdenhed, men var hun først tryk overfor et Menneske, bevarede hun dette i sit inderste Hu.

L. B.